

Cyklus: Tvárou v tvár (Osobné skúsenosti)

Téma: Boh počuje

Host: Tatiana Derjugina

Vitajte, drahí priatelia. V Biblii nám Boh hovorí tieto slová: *"Hľadajte najprv kráľovstvo Božie, a všetko ostatné vám bude pridané."* Hostka nášho dnešného programu sa presvedčila o pravdivosti týchto slov Ježiša Krista vo svojom vlastnom živote.

Dobrý deň Tatiana. Dobrý deň.

Sme veľmi radi, že ste dnes prišli k nám do štúdia a chcete sa podeliť o svoje neobyčajné skúsenosti. Povedzte, vyrastali ste vo veriacej rodine?

Nie. Vyrastala som v neveriacej rodine. Moji rodičia neverili v Boha a ja som nad tým ani neuvažovala.

Čo vás teda pohlo prísť k Bohu? Čo vás priviedlo k Bohu?

Viete, keď mali moje deti jedenásť a štyri roky, rozišli sme sa s manželom. A bola to táto ťažká finančná situácia, nebolo začo ich nakrmiť, obliecť.

Teda, boli to ťažkosti, ktoré vás priviedli k Bohu.

Áno, boli to ťažkosti, ktoré ma priviedli k Bohu. Dalo by sa povedať, že ma tieto ťažkosti zatlačili do kúta. Hľadala som východisko a v 90-tych "hladových" rokoch mi dcéra priniesla pozvánku na biblický program. Rozhodla som sa ísť a navrhla som deťom, aby išli so mnou. Išli sme tam spolu, pretože bolo voľno a tam sme začali študovať Bibliu.

Dovtedy ste Bibliu nikdy nečítali, nedržali v rukách?

Nie. U mňa bola silná túžba mať Bibliu, no v tom čase nebola tá možnosť. A to ma ešte viac povzbudilo chodiť tam, čítať, získať Bibliu. Mala som obrovskú túžbu mať Bibliu.

A na tom programe vám darovali Bibliu?

Na tom programe, bol to seminár, keď človek navštívil určitý počet prednášok, tak mu bezplatne podarovali Bibliu a ja som sa tomu veľmi potešila.

To najhlavnejšie, čo ste na tom programe našli, bola Biblia alebo niečo viac?

To najdôležitejšie je, že som tam našla Boha. V škole som mala veľmi rada históriu a archeológiu. A tieto prednášky sa venovali týmto oblastiam, čo ma ešte viac povzbudilo chodiť tam, dozvedieť sa viac.

Ako som pochopila, v tom programe sa potvrdzovalo, že archeológia svojimi objavmi potvrdzuje, že Biblia má pravdu?

Áno. A niektoré momenty z histórie, ktoré boli napísané v Biblii, sme na sa učili aj v škole. A to ma ešte znova utvrdilo v tom, že Biblia je Božie Slovo.

Že to všetko, čo je tam napísané, je pravda.

Áno. A vtedy som sa rozhodla, že uzavriem zmluvu s Bohom tak, že sa pokrstím. 6. jún 1992 je pre mňa najvýznamnejší dátum, dokonca dôležitejší ako moje narodeniny. Doteraz si pamätám, ako sa to všetko odohralo, bol to najradostnejší deň môjho života.

Potom sa pre vás určite Boh stal bližší.

Viete, počas štúdia Biblie, keď som ju čítala, som viac spoznávala Boha. Pochopila som, že Boh ma miluje, že sa o mňa stará. No problémy boli.

Duchovné strava je duchovná strava, ale problémy pretrvávali, však? V tých hladových 90-tych rokoch, ste boli sama s dvoma deťmi, ktoré bolo treba kŕmiť, obliekať, obúvať.

Myslím, že si viacerí pamätajú, aké to bolo obdobie, pretože mesiac čo mesiac nám nedávali výplaty. Manžel platil alimenty, no jemu tiež zadržovali výplatu, ako aj mne. A keď peniaze posielali cez poštu, tiež tam bol rovnaký problém. Ľudí bolo veľa, peňazí bolo málo. Preto bolo treba chodiť na poštu každý deň a postaviť sa do radu, aby ste dostali tie peniaze.

Takže, peniaze sa mohli aj minúť predtým, ako ste sa dostali na rad?

Áno. Bývali aj takéto momenty, že priamo predom mnou sa peniaze minuli a ja som nič nedostala. Na ďalší deň, keď som riešila otázku, či ísť ráno na poštu a postaviť sa do radu, pretože peňazí nebolo a deti bolo treba kŕmiť, vynorila sa druhá otázka. V Biblii je napísaný verš, kde Boh hovorí: „Hľadajte predovšetkým Mňa a všetko ostatné, čo potrebujete v tomto živote, vám dám“, a On hovorí: „Dám vám dokonca viac, ako potrebujete“. Ja som si vtedy pomyslela: „Dobre Bože, chcem vyskúšať to, čo Ty ponúkaš.“ Rozhodla som sa, že sa najprv porozprávam s Bohom, že budem čítať Jeho slovo a tým prídem o miesto v rade.

Fakticky ste stáli pred rozhodnutím: buď hľadať pozemské alebo nebeské. Rozhodli ste sa vyskúšať Boha. Vybrali ste si vybrali nebeské, ale prišli ste o vaše miesto v rade. To je zaujímavé. Ako Boh konal v tejto situácii?

Viete, keď som vtedy dočítala Bibliu, jednoducho som sa rozhodla: nech sa stane, čo sa má stať, no ja sa najprv „najem“ duchovného chleba. Keď som skončila, išla som na poštu. To už

bol skoro večer, prešlo niekoľko hodín. Prišla som na poštu, otvorila som dvere, nikto tam nebol.

To znamená, že peňazí nebolo.

Áno. Hneď som pochopila. Videla som lístok, podišla som bližšie a tam bolo napísané: „Peniaze nie sú.“ Sedela tam pracovníčka pošty a ja jej hovorím: „No, ako vždy, peniaze nie sú.“ Ona mi hovorí: „Ukážte mi vašu poukážku.“ Podala som jej svoju poukážku a ona hovorí: „Ahá, to vy ste dnes ráno volali a prosili, aby sme vám odložili peniaze.“ Ja som jej odpovedala: „Viete, ja som dnes ráno nikomu nevolala.“ A poštová pracovníčka mi hovorí: „To je zvláštne. Dnes ráno mi zavolali a povedali mi vašu čiastku, ktorú mám odložiť.“ Viete, akú som mala radosť? Vo vnútri som bola taká vďačná Bohu. Presvedčila som sa, že Boh mi v reálnom živote ukázal, čo to znamená, hľadať najprv Jeho Božie kráľovstvo.

Čiže, tie peniaze vám na pošte nechali v sume presne do haliera?

Áno. Aj mi ich vyplatili. Keď som ich dostala a vyšla z pošty, slovami sa nedá opísať, akú radosť a vďačnosť voči Bohu som cítila. Viete, mám brata, volá sa Alexander. Keď som mu niekedy hovorila skúsenosti, ako mi Boh pomáha, on hovoril: „No jasné, Boh ti všetko pripraví na tanieri pred nos“. Snažila som sa mu vysvetliť, že Boh aj cez ľudí koná a pomáha. A tu, zrazu, taká skúsenosť, že Boh sa postaral o mňa a tie peniaze odložili pre mňa, aby som ich dostala.

Ja o vás ešte viem, že máte pozoruhodnú skúsenosť ohľadne odpustenia manželovi a taktiež to malo určitú materiálnu dohru. Trošku nám o tom porozprávajte.

Áno. Stalo sa to asi rok po mojom krste, chodila do cirkvi a mala som veľkú túžbu študovať. Počas tohto štúdia, som narazila na jeden verš. Môžem ho prečítať?

Áno, nech sa páči.

Je to 1. list Jána 4,20: „*Ak niekto povie: "Milujem Boha," a nenávidí svojho brata, je luhár. Ved' kto nemiluje brata, ktorého vidí, nemôže milovať Boha, ktorého nevidí*“. Keď som prečítala tento text, zmeravela som, lebo mne sa zdalo, že veľmi milujem Boha. A tento verš hovoril, že keď nemiluješ svojho muža, otca tvojich detí, keď sa protivíš, aby sa oni s ním stretli.

A vy ste sa protivili?

Áno. Otvorene som síce nebola proti, no vždy som hľadala dôvody, aby som zabránila ich stretnutiu, napr. že niekde odchádzame. A zrazu som pochopila, že klamem Boha, keď Mu hovorím, že Ho milujem, pretože muža nemám rada. Viete, tento verš obrátil vo mne všetko naruby. Zobral mi pocit krivdy voči mužovi, úprimne som mu odpustila.

Dovolili ste mu častejšie stretávať sa s deťmi?

Áno. A tie finančné ťažkosti, ktoré som sa nejako snažila riešiť vlastnými silami, potom, keď som mu odpustila, zrazu som pochopila, že to odpustenie nebolo potrebné jemu, ale mne. Pocítila som taký pokoj v srdci, akoby mi z pliec spadla ťažoba a moje problémy sa jednoducho začali riešiť jeden za druhým. Boh konal cez môjho muža. Muž prichádzal, začal finančne pomáhať, deťom niečo kúpil...

Vidíte, ako spolu súvisí odpustenie a finančné požehnanie? Odpusť a Boh ťa požehná.

Áno, naozaj som vo svojom živote pocítila, že Boh hovorí pravdu: odpúšťajte a bude vám dobre, nie človeku, na ktorého sa hneváte alebo ktorý vám ukrivdil, ale predovšetkým vám bude dobre.

Keďže sme sa už rozroprávali o financiách, pretože k tejto téme sme sa dostali, mali ste vážne skúsenosti, kedy Boh veľmi vážne zasiahol do vašich finančných problémov? Boli vôbec také skúsenosti?

Áno. Viete, moja dcéra mala vtedy 19 rokov a priatelila sa s mladým človekom a nastal moment, do ktorého dôjdu rodičia už dospelých detí, rozhodli sa, že sa zoberú. Keď prišli a povedali mi to, znovu stála predou mnou otázka: „Kde vziať prostriedky, aby som svadbu deťom mohla vystrojiť?“ Snažila som sa svojimi silami nájsť peniaze, niekde si požičať. Netúžila som vystrojiť im nejakú bohatú svadbu.

V tej dobe vystrojiť len bežnú svadbu to vyžadovalo mať nielen peniaze, ale aj známosti a mnoho iného.

Áno. Myslela som, že pozvem len blízku rodinu a večer urobíme pohostenie. Obrátila som sa s prosbou o pomoc k priateľom, k bratovi, ale všetko vyšlo tak, že v tom čase mi nemohli pomôcť peniazmi. A tak som utrápená kľakla na kolená a povedala som: „Stačilo. Bože, túto vec odovzdávam do tvojich rúk, pretože som pochopila, že sama bez Teba túto vec jednoducho nevyriešim“.

Vy ste boli v tom čase už veriaca?

Áno.

A prečo ste to najskôr skúšali vyriešiť svojimi silami?

Viete, to je ten ľudský faktor. Predtým som uvažovala tak, že načo budem Boha obťažovať kvôli takým veciam.

Zdalo sa vám, že budete Boha otravovať.

Mne sa zdalo, že netreba Boha vyrušovať, veď to nie je taká ťažká vec, môžem ju predsa aj sama vyriešiť. No Boh mi dovolil, aby som si to sama vyskúšala a ja som sa presvedčila, že to sama nevyriešim.

A čo sa začalo diať?

Keď som sa pomodlila, poprosila Boha a povedala som Mu: „Bože, tento problém odovzdávam do Tvojich rúk“. A predstavte si, že hneď na druhý deň Boh začal konať. Prišiel manžel priviesť deti a ja som mu povedala, že dcéra sa chystá vydávať. Povedal mi: „Nemysli si, že je to len tvoja dcéra, je to aj moja dcéra.“ Začal nám finančne pomáhať a hneď nám dal určitú sumu peňazí, aby sme mohli objednať dcére svadobné šaty. No opäť sme stáli pred otázkou: „Kde vziať na topánky?“ Peňazí znova nebolo. A Boh znovu aj tento problém vyriešil. Môj budúci zať sa rozhodol, že svojej budúcej žene darček a daroval jej krásne biele lodičky. Teda, dialo sa to, že akonáhle sa objavil nejaký problém, Boh ho vyriešil.

Ved' v tých rokoch bolo ťažké vôbec zohnať nejaké topánky, aj keď ste mali peniaze.

Áno. Počas toho som fakticky mala na starosti celú prípravu svadby. Keď som začala počítať všetky finančné výdavky, zrazu som s údivom zistila, že som si nepožičala ani jednu kopejku na uskutočnenie tej svadby. Viete, ľudí bolo veľmi veľa, v piatok sme mali 30 hostí a v nedeľu prišla mládež z cirkvi.

Čiže to prekročilo hranice takej rodinnej večere, ako ste pôvodne plánovali.

Áno, celkovo bolo na svadbe okolo 100 ľudí. A za to, že som si nato nemusela požičať ani jednu kopejku, úplne vďačím Bohu. To, akým spôsobom to On pre mňa všetko urobil, doteraz zostáva pre mňa tajomstvom. No faktom zostáva, že som sa na nikoho neobracala kvôli peniazom, aby to bolo možné všetko urobiť.

Teda, Boh to urobil. Áno.

No, toto sú skúsenosti z tých „hladových“, ťažkých 90-tych rokov a je pochopiteľné, že vtedy ste potrebovali, aby Boh konal osobitným spôsobom. Môžete povedať aj nejakú čerstvú skúsenosť z nedávneho obdobia?

Viete, tá posledná skúsenosť je pre mňa akoby deliacou čiarou. Predtým a potom. V roku 2004, tento dátum si tiež budem pamätať na celý život, 7. decembra 2004 večer sa stalo nešťastie u susedov podo mnou. Bývam na 2. poschodí. Mojej susedke zomrela mama a nedopatrením spadla na zem sviečka, ktorá horela vedľa truhly. A keďže rodina bola v inej miestnosti, všetko sa vznietilo. Náš dom bol drevený, preto hneď vypukol požiar a všetko začalo horieť. No vďaka Bohu, všetci, čo sme žili vo vchode, sme sa zachránili.

O koľkej hodine sa to stalo?

Bol už večer, okolo sedem alebo osem hodín a zima, bolo to 7. decembra, v zime. Vyskočila som cez okno z druhého poschodia, sused ma chytil.

No, čo chcem povedať. Keď sme stáli na ulici a sledovali ako požiarnici hasili náš dom, ktorý bol celý pohltý ohňom, bola som uprostred ľudí, ktorí sa pozerali a obyvateľov, ktorí sa zachránili. Zrazu som cca o hodinu počula, že vedúci nášho obvodu, kde žijem, sa nachádza

na tomto mieste požiaru. A ja som zrazu pochopila, že Boh ho sem neposlal náhodou. Keď som stála na ulici so synom, prišla ku mne jedna žena a podelila sa s tým, že jej tiež vyhorel dom, a že už pol roka sa nevie pohnúť z mŕtveho bodu, na ktorom uviazla otázka jej bývania, že býva u iných ľudí.

Povedali nám, aby sme na druhý deň prišli na obvodný úrad. Keď sme tam všetci prišli, tak nám vedúci obvodu povedal, že bol u primátora mesta a že otázka nášho bývania je vyriešená, že budú robiť generálnu opravu. Predstavte si, 7. decembra všetko zhorelo a už 9. decembra začali priväzovať stavebný materiál, aby urobili generálnu opravu polovice domu, kde bol náš vchod.

A to, čo potom postavili, bolo lepšie, ako to, čo zhorelo?

Oveľa lepšie. Pretože ja som mala problém, dom bol starý, postavený pred vojnou a napríklad rámy na oknách boli prehnité. Ani som neotvárala okná, lebo keby som ich otvorila, všetko by vypadlo. Financie na výmenu, ani na opravu okien som nemala.

Takže, dokonca aj požiar Boh použil nato, aby vám požehnal!

Áno. Boh, ako sa hovorí, jediným mávnutím svojej ruky vyriešil tento problém. Ako sa hovorí, nebolo by šťastie, keby nepomohlo nešťastie. Boh do toho zasiahol. Ľudí, ktorí prišli stavať náš dom, bolo veľmi veľa. Ako veriaci človek som v tom videla Božiu ruku. 7. decembra bol požiar, vyhoreli sme a už 7. februára sme sa sťahovali do nového domu. Bolo tam všetko nové, nové rámy, nové okná, aj kúrenie bolo nové. Keď som vošla dnu, mala som pocit, akoby som vošla do cudzieho bytu.

Tatiana, žiaľ, naša relácia sa blíži ku koncu. Chcela by som vám popriať iné sťahovanie, keď sa presťahujete nielen do nového domu, ale aj do nového sveta na novej zemi s Bohom, ktorý rieši všetky vaše potreby už tu, a ktorý bude aj naďalej naplňovať všetky vaše potreby a zaslúbil vám krásnu budúcnosť. Zostávajúte s Bohom, ďakujem vám veľmi pekne.

Milí priatelia, nebojte sa zahrnúť Boha svojimi problémami, veľkými alebo malými. Nemyslite si, že On na vás nemá čas. Pre Neho je dôležité všetko, čo sa vás týka. On sa určite postará o vaše potreby, aj o veľké, aj o malé. Napíšte nám, ako sa On o vás stará. Prajeme vám všetko dobré. Dovidenia.

Preložené a natitulkované so súhlasom www.3angels.ru.

